

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้นใหญ่ ผลัดใบ สูงได้ถึง 35 ม. ขึ้นเบียดรัดไม้อื่น แตกกิ่งก้านแผ่กว้างขวาง มีรากอากาศจำนวนมาก เปลือก สีเทาอ่อนถึงน้ำตาลออกชมพู เรียบ มีรอยย่นแนวราบ ตัดเปลือกมียางขาวจำนวนมาก ใบ กว้าง 2-7 ซม. ยาว 6-19 ซม. ออกเรียงเวียนใกล้ปลายกิ่ง รูปขอบขนานแกมรีแคบ ถึงกึ่งรูปไข่หรือไข่กลับ ปลายเรียวแหลมสั้นถึงแหลม โคนหูลึงกลม หรือกึ่งรูปหัวใจ ใบอ่อนสีเขียวอ่อน ใบแก่เนื้อคล้ายหนังบาง สีเขียวเข้มด้านบน สีเขียวอ่อนด้านล่าง เกลี้ยง มีเส้นใบสีเขียวอ่อนทั้งสองด้าน เส้นใบจากโคน 1 เส้น ยาวได้ถึงหนึ่งส่วนสี่ของใบ ไม่ชัด อยู่ชิดขอบใบ ไม่แตกแขนง เส้นใบข้างเล็กเรียว 10-16 คู่ เป็นวงและเชื่อมกันใกล้ขอบใบ เส้นใบย่อยเป็นร่างแหหรือบางส่วนขนานกับเส้นใบข้าง ก้านใบเล็ก ยาว 2-6 ซม. มีข้อต่อชัดใกล้ปลาย เกลี้ยง พบน้อยมีขนอ่อนสั้นสีขาว มักมีสะเก็ด หูใบยาวได้ถึง 4 ซม. สีเขียวอ่อน เนื้อบางคล้ายกระดาษ เกลี้ยงหรือมีขนอ่อนติดทนรอบๆตายอด แล้วร่วงไปทั้งหมดหลังจากแตกใบใหม่ กิ่งเล็กเรียว เกลี้ยง ผล ขนาดประมาณ 0.6 ซม. ก้านผลชัดยาวประมาณ 2-5 มม. ส่วนมากเป็นกลุ่ม 2-4 ผลบนปุ่มแข็งสั้น ตามกิ่งไต่รอยแผลใบ ทรงกึ่งกลม เกลี้ยง สีเหลืองอ่อน หรือขาว มีจุดแดงๆแก่สีชมพูถึงม่วงออกเทาเข้ม มีใบประดับติดทนที่โคน 3 ใบ ขนาด 1.5-3 มม. มักแตกออกเป็นพู เป็นไม้เรื้อดยอดเด่นในป่าดิบต่ำ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม้ต้นใหญ่ทั้งใบหมดได้ถึง 3 ครั้งต่อปี ครั้งละเพียงสองสามวัน

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอนด์ ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : <https://florafaunaweb.nparks.gov.sg/special-pages/plant-detail.aspx?id=4173>

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

